

Under disse forhold synes alle foranstaltninger, der kan bidrage til en yderligere forhøjelse af det danske omkostningsniveau, meget betænkelige. Der kan i forbindelse dermed også peges på den betydning, prisudviklingen i 1949 vil få for overenskomstforhandlingerne til næste forår. Kommissionen har lagt vægt på at give udtryk for betydningen af at undgå en yderligere forhøjelse af det danske omkostningsniveau. Man har endvidere fundet det naturligt at pege på den indflydelse, de i forbindelse med tilskuds- og rabatordningerne stående spørgsmål har på hele prisudviklingen, naturligvis dog uden herved at tage stilling til de pågældende foranstaltninger.

VI. Mulige ændringer i prisloven.

Under kommissionens overvejelser med henblik på spørgsmålet om, hvorvidt man under hensyn til den almindelige økonomiske udvikling allerede på nærværende tidspunkt ville kunne foretage ændringer i prisloven, har der været enighed om, at landets forsyningsforhold på en række punkter endnu ikke har muliggjort den nødvendige balance mellem tilbud og efterspørgsel, og at de internationale samhandelsforholds stadig unormale karakter gør det så vanskeligt at overskue udviklingen, at det ikke er muligt på nærværende tidspunkt at afskære sig fra i fornødent omfang at kunne gribe ind overfor mulige usunde tendenser i prisudviklingen. På den anden side har der også været enighed om, at forsyningsituationen og misforholdet mellem tilbud og efterspørgsel i løbet af det sidste årstid har bedret sig væsentligt og bragt os nærmere til friere konkurrenceforhold, som kunne gøre det ønskeligt at afløse nogle af de stive forskrifter, som har haft deres begrundelse i en stærk prisstigningsperiode, med mere elastiske bestemmelser, som kan nærme os til en mere normal prisdannelse og gøre det lettere for kommende prisfald at slå igennem. Man har herved også lagt vægt på at begrænse den betydelige arbejdsindsats og udgift, som de stive kalkulationsregler m. v. har pålagt ikke blot prismyndighederne, men også — og i endnu højere grad — erhvervslivet og dets organisationer.

Med disse synspunkter for øje har man — som tidligere berørt — ment det rigtigt at udskyde en fuldstændig belysning af prisloven og de hermed forbundne problemer og i stedet foreløbig at rette opmærksomheden alene imod sådanne punkter i prisloven, hvor der kunne tænkes foretaget ændringer, som — uden at udsætte forbrugerne for uforsvarlig risiko for prisstigning — ville gøre bestemmelserne smidigere og lettere at arbejde med for erhvervslivet og derigennem betegne et skridt på afviklingens vej, der kunne fremme en ønskelig konkurrence og befordre kommende prisfald. Kommissionen har endvidere drøftet de vanskeligheder, der synes at bestå for at sikre fri konkurrence og fri prisdannelse også udenfor områder, der er aftalebundne.

Kommissionen har i denne forbindelse drøftet prisudviklingen på de vareområder, hvor man har ophævet maksimalprisen, og i flere tilfælde synes prisudviklingen her ikke at være forløbet, som man kunne ønske, ligesom betydelige fald i producentpriserne i alt fald på et enkelt vigtigt område ikke synes at have medført tilsvarende nedsættelser i forbrugerpriserne. Adskillige af kommissionens medlemmer har i tilknytning hertil fremhævet, at forskellen mellem producentpris og forbrugerpris på mange områder synes uforholdsmæssig stor.

Kommissionen har i første række samlet bestræbelserne om at nå til en *forenkling af bestemmelserne i prislovens § 8*, som er en af prislovens centrale og mest omdebatterede paragraffer.